

“Vətən çağırır məni”

*Səhid Hafiz Abdullayev:
“Vətənim Azərbaycanın şərəfi naminə
canımdan da keçməyə hazırım”*

Ruxsarə SÜLEYMANOVA,

Sumqayıt şəhəri 16 nömrəli tam orta məktəbin müəllimi

Vətən! Bu kəlmə nə qədər mənalı və dərin. Deyilişi şirin, olduğu kimi, məzmunu, qayəsi də yüksək və hikmətlidir. Biz hər birimiz vətən dedikdə ana, ana dedikdə vətənimizi düşünürük. Bizim vətənimiz Azərbaycandır!

Azərbaycanın - bu odlar yurdunun gözəllikləri haqqında şairlərimiz, yazıçılarımız çoxlu əsərlər yazıb, bəstəkarlarımız çoxlu mahnılar bəstələyiblər. Son dövrlər zorla cəlb edildiyimiz Qarabağ savaşı göstərdi ki, Azərbaycanda indi də canını vətən yolunda qurban verməyə, onun uğrunda ölməyə getməyə hazır olan igid oğullarımız və qızlarımız çoxdur. Bu mərd, mübariz vətən övladları öz doğma torpaqları uğrunda canlarını fəda edib və gələcək nəsillərin də vətəni dərin və atəşin məhəbbətlə sevməsinə nümunə ola biləcək şərəfli iz qoyublar. Belə fədakar oğullarımızdan biri də 4 mart 2019-cu il tarixində xidməti vəzifəsini yerinə yetirərkən qar uçuquna düşüb həlak olan gizir Hafiz Məhəd oğlu Abdullayevdir.

Hafizin ürəkləri param-parça edən acı həyat hekayəsi belə başlayır. O, 1984-cü il yanvar ayının 1-də Sumqayıt şəhərində sadə bir ailədə anadan olub. Ailədə 3 qardaş idilər. Hər üç uşaq Sumqayıt şəhəri 16 nömrəli tam orta məktəbdə təhsil alırdı. Evləri məktəbə çox yaxın idi. Valideynləri həmişə məktəbə gələr, uşaqları ilə maraqlanırdılar. Hafiz ailədə böyük qardaş idi. İdmanla məşğul olurdu. Uşaqlıqdan hərbiçi olmaq istəyirdi. Həmişə hərbiçi paltar geyinirdi, oyuncaqları tapança, tüfəng, top olardı. Məktəbdə tədbirlər olanda həmişə istəyirdi ki, bayraq onun əlində olsun. Səhərlər himn oxunanda səsi hamıdan uca olardı. İdman dərslərində çox fəallıq göstərirdi. Axır ki, Hafiz illər boyu gözəldiyi zaman gəlib çatdı. 2002-ci ildə hərbi xidmətə yola düşdü. Evdə qohumlar, qonşular, dostları sadıq məclisi təşkil etdilər, gülə-gülə onu yola saldılar.

Məktəbə də gəldi hamımızla, bütün müəllimlərlə görüşdü. Çox sevinəcək olmuşdu.

“Əsgər gedirəm, müəllim”

“Əsgər gedirəm e, müəllim”, - deyərək sevənə-sevənə bildirdi. Hamımız arxasınca xeyir-dua verdik. Heyif ki, deyirlər: sən saydığını say, gör fələk nə sayır.

Həmin zamanlar Hafiz anı nənəsi qəflətən Yuxarı Salahlı kəndində dünyasını dəyişdi. Babası tək qaldı. Məhəd qardaşla Şövkət qohum idilər. Ona görə qərara aldılar ki, evlərini satıb rayona köçsünlər, orda dədə-baba yurdunda təsərrüfatla məşğul olsunlar. Bir müddətdən sonra Hafiz də əsgərlikdən gələcək, onlara kömək edəcəkdə. Pərviz də orta məktəbi bitirmişdi, xırda ticarətlə məşğul idi. Ailənin son-beşiyi Əziz 6-cı sinifdə oxuyurdu. Ailə evlərini satıb Qazax şəhəri Yuxarı Salahlı kəndinə köçdü. Bir müddət sonra Hafiz hərbi xidmətdən qayıtdı. Yenə dost-tanış, qohum-əqraba onu sevincə qarşıladı. Gədəbəy rayonunun Başkənd kəndində qulluq edirdi. Əsgəri xidmətdə olanda heç evə gəlmək istəmirdi. Valideynləri istəyirdilər ki, onu münasib bir işlə təmin etsinlər. Hafizə nə qədər dil tökdülərsə, xeyri olmadı. Son sözü bu oldu:

“Əzizlərim, mən qəti qərarımı vermişəm. Öldü var, döndü yoxdur. Ana, ata, qurban olum. Məni başa düşün. Biz müharibə şəraitində yaşayırıq. Mən vətənim Azərbaycanın vüqarı, şərəfi naminə canımdan da, qanımdan da keçməyə hazırım. Mənim qəlbim vətənə, xalqa, elə, obaya məhəbbətlə doludur. Bilin, aqah olun, burda qalan deyiləm - Vətən çağırır məni”.

Valideynlər də gördülər ki, Hafiz fikri qətidir. Onu qucaqlayıb öpdülər və xeyir-dua ilə yola saldılar. Hafiz Naxçıvan şəhəri N sayılı hərbi hissəyə yola düşdü. Orda hamı, bütün heyət onu məhribanlıqla qarşıladı, ürəkdən alqışladı. Onu Bakı şəhəri Salyan kazarmasına kursa göndərdilər. Müvəffəqiyyətlə kursu bitirib geri döndü. Naxçıvanda N sayılı hərbi hissədə çalışdı. 2007-ci ildə ailə həyatı qurdu. Bu evlilikdən 2 oğul, 1 qız övladı dünyaya gəldi. Çox məhriban ailə idilər. Hafiz 2011-ci

il qədər Naxçıvan şəhərində, 2011-ci ildən 2013-cü ilə qədər Lənkəran şəhərində, 2013-cü ildən 2015-ci ilə qədər Pereküşkül qəsəbəsində, 2015-ci ildən 2017-ci ilə qədər Tovuz şəhərində məxfi hissə rəisi vəzifələrində çalışıb. 2017-ci ildə isə Daşkəsən rayonuna dəyişdirilmişdi.

Bu illər ərzində xidməti vəzifəsini məsuliyyətlə icra edib. Ona görə də bir dəfə “Qüsursuz xidmətə görə”, sonra isə Milli Ordunun 100 illiyinə həsr olunmuş medallarla təltif olunub.

Həmişə iş yoldaşları, dostları, yaxınları arasında özünə hörmət qazanıb. Böyüklərə, kiçiklərə həmişə xoş münasibət qurardı. Heç kimin xətrinə dəyməzdi.

Qəfil gələn zəng

Hamının sevimlisi, əzizi idi. Oğlu İsmayıl və qızı Mahizər bir sinifdə - II sinifdə oxuyurdu. Kiçik oğlu isə yaş yarım idi. Mart ayının 6-da növbəti məzuniyyət vaxtı idi. Yoldaşı, uşaqları sevinirdilər. Nənə-babalara ilə birlikdə Novruz bayramını qeyd edəcəkdilər. Özü isə heç bir yerə getmək istəmirdi. Həmişə şərafətlə, vicdanla xidməti vəzifəsini yerinə yetirməyə çalışırdı. Mart ayının 4-ü idi. Atası Məhəd kişinin də ad günü idi. Bacıları, yaxınları onlara toplaşmışdılar. Atası nədənə fikir içində idi. Soruşanda deyirmiş: “Bilmirəm, artıq saat neçə olur. Hafizdən çıxmayan iş, niyə məni təbrik eləmir? Ola bilməzdi. Həmişə Hafiz bütün bayramlarda, ad günlərində bizi birinci təbrik edərmiş. Birdən qəflətən Məhəd kişiyyə bir zəng gəlir ki,

oğlunuz Hafiz bu gün qar uçuquna düşüb, tapılmayıb, itkin düşüb. Ata o qədər vüqarlı dayanır ki, evdəkilər heç onu başa düşmürlər. Daşkəsən rayonuna gəlir, hadisə ilə tanış olur. Çox məğrur dayanır və deyir: “Mən qurban olum vətənimə, Prezidentimə, Məhriban xanıma, müharibə şəraitidir. Mənim oğlum xidməti vəzifəsini yerinə yetirərkən bu faciənin qurbanı olub. O, vətəni sevirdi. Vətən yolunda da şəhid oldu. Ancaq onun nəşini istəyirəm aparım dəfn edim”.

Hafizin xidmət etdiyi hərbi hissənin qərargah rəisi polkovnik-leytenant Ədalət Hacıyev böyük bir axtarış qrupu yaradıb. Bir müddət sonra aprel ayının 12-də Hafiz tapıldı və ailəsinə təhvil verildi. Hafiz də illər boyu ürəyində bəslədiyi arzusunə çatdı, şəhid oldu. O, həmişə deyirdi:

“Şəhidlər ölmürlər, onlar xalqımızın vüqarıdır, qürurudur. Mən də xalqımızın, ailəmizin qurur mənbəyi olacağam”. Oldu da!

“Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz”

Aprəl ayının 14-də Hafiz dən mərasimi keçirilib. Bu dəfədə minlərlə insan əllərində bayraq, gül-çiçəklə müştəkkil iş-tirək edirdi. Yer-göy qan ağlayırdı.

Hafiz el yolunda, vətən yolunda şəhid oldu. Şəhidlik zirvəsinə ucalara qoşulmuşluğa qovuşdu. Vətəni belə sevən, vətən yolunda canından keçən oğullar heç vaxt unudulmur!

Hafiz dən mərasimində şəhər icra hakimiyyəti nümayəndələri, Müdafiə Nazirliyinin işçiləri, qulluq etdiyi hərbi hissənin nümayəndələri iştirak etdirildilər. Bütün yol boyu toplaşan insanlar onun tabutunu gül-çiçəklə, bayraqla yola salırdılar.

Hafiz Yuxarı Salahlı kəndinin qəbiristanlığında uca bir təpədə dəfn olundu və çox sevdiyi bayraq valideynlərinə verildi. Atası uca səslə “Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz!” deyərək bayrağı öpdü. Hamıya ailəyə dəstək olduqlarına görə minnətdarlığını bildirdi. Təhsil aldığı 16 nömrəli məktəbin pedaqoji kollektivi ilə Hafiz ailəsinə baş çəkdik.

Kollecin şəhid məzunu anılıb

Niyazi RƏHİMOV

İyunun 14-də Bakı Dövlət İqtisad Kollecinə təhsil müəssisəsinin məzunu, Qarabağ döyüşlərində xüsusi qəhrəmanlıq göstərərək həlak olmuş şəhid Araz Pirimovun anadan olmasının 50 illik yubileyi münasibətilə anım tədbiri keçirilib. Tədbirdə kollecin müəllim-tələbə kollektivi ilə yanaşı, təhsil işçiləri, yazıçı-publisistlər, şəhidin ailə üzvləri, döyüş yoldaşları və digər şəxslər iştirak edib.

Öncə iştirakçılar şəhid Araz Pirimovun xatirəsini bir dəqiqəlik sükutla yad edib.

Azərbaycan Respublikasının Dövlət himni səsləndikdən sonra tədbiri giriş sözü ilə açan kollecin direktoru Vidadi Orucov tarix boyu xalqımıza qarşı erməni vəhşiliyindən danışdı. Ermənilərin məkrli siyasətinə, bütünlükdə iddialarına qarşı Azərbaycanın mərd oğullarının mübarizəsindən söz açan kollec direktoru belə oğullardan birinin də Araz Pirimov olduğunu deyib. Bildirib ki, Araz ölkəmizin ən çətin anlarında vətəndaşlıq nümunəsi göstərərək vətənin müdafiəsinə qatılıb. Dövlətimizin müstəqilliyinin şəhidlərimizin qanı bahasına başa gəldiyini deyən V.Orucov

Araz kimi oğullarımızın daim qəlblərdə yaşayacağını, gələcək nəsillərə örnək olacağını vurğulayıb.

Tədbirdə Araz Pirimovun həyat və döyüş yolunu əks etdirən videoçarx nümayiş etdirilib.

Qeyd edək ki, Araz Əhməd oğlu Pirimov 1969-cu ildə Ağdam rayonunun Gülləblı kəndində anadan olub. 1985-ci ildə Gülləblı kənd tam orta məktəbi bitirib. 1987-89-cu illərdə Almaniyada keçmiş Sovet ordusunda hərbi xidmət keçib. Hərbi xidməti başa vurduqdan sonra Bakı Plan İqtisad Texnikumuna (indiki Bakı Dövlət İqtisad Kolleci) daxil olub. Tələbəlik illəri Qarabağ müharibəsinə təsadüf etdiyi üçün təhsilini yarımçıq qoyan Araz doğma torpaqların müdafiəsinə qoşulub. Yüksək döyüş bacarığı və cəsurluğu ilə yadda qalan Araz 1992-ci il iyunun 13-də qəhrəmancasına şəhid olub.

Anım mərasimində yazıçı Şöhrət Səlimbəylinin Araz Pirimova həsr etdiyi “Son kəşfiyyət, son döyüş” kitabının da təqdimatı olub.

Yazıçı Şöhrət Səlimbəyli tədbirdə çıxış edərək Qarabağ müharibəsindən, bu müharibə zamanı baş verən proseslərdən

Məktəbimizin 9-cu şəhid məzunu

16 nömrəli tam orta məktəbin direktoru Niyazi Süleymanovun dediklərindən: - Abdullayev Hafiz 1991-ci ildə 16 nömrəli tam orta məktəbin birinci sinfinə qəbul olunmuş və 2001-ci ildə XI sinfi bitirmişdir. Hafiz oxuduğu illərdə özünü nizam-intizamlı, tərbiyəli olduğunu göstərərək, cəsur və mərd bir gənc kimi böyüyüb. Hafiz müddətdən artıq hərbi qulluqda xidmət edirdi, Vətənin sərhədlərini və təhlükəsizliyini qorumaqla özünün və ailəsinin, həm də el-obasının şərəfi kəşiyində dayanır. Vətən torpağını qoruyarkən hərbi vəzifəsini şərəflə yerinə yetirib və Şəhid olub. O, bizim məktəbin doqquzuncu Şəhid məzunuudur. Ailəsinə, qohumlarına, Yuxarı Salahlı kənd camaatına dərin hüznə başsağlığı verir və bütün şəhidlərimizin ailələrinə səbr və təmkinlik diləyirəm. Əzizim Məhəd, başını dik tut, sənin oğlun Vətən uğrunda həlak olub. Onun üç övladını mərdliklə böyüt, onların qayğısını çək, gələcək üçün nüfuzlu insanlar kimi tərbiyə et, qoy onlar həmişə qəhrəman ataları ilə fəxr etsinlər. Qəhrəman övladımızın xatirəsini məktəbimizin pedaqoji kollektivi həmişə yad edəcək. Onun həyat və döyüş yoluna

dair foto-stend hazırlayacaq, şagirdlərimizin bu sahədə məlumatlandırılmasını təmin edəcəyik. Şövkət anaya dözümlü və səbr diləyirəm. Vətən üçün böyüdüüyü övladı Vətən uğrunda qəhrəmancasına Şəhid oldu. Başını dik tut, Hafiz yadigarlarını, onun adına, nəslinin adına layiq böyüt. Hafiz qoxusunu həmişə onlardan al! 5-6 il bundan əvvəl Hafiz məktəbə, yanıma gəlmişdi. Görüşdük, söhbət etdik, evi və ailəsi barədə hal-əhval tutdum. Dedi ki, Naxçıvanda hərbi hissədə işləyirəm. Məzuniyyətdə idim, indi geri qayıdıram. Ona uğurlar dilədim, salamlarımı ailəsinə çatdırmağı xahiş etdim. Eh, həyatdır, nə etmək olar?! Təsədüfi hadisələrin qarşısını əvvəlcədən almaq mümkün olsa idi, onda Hafiz də sağ olardı. Belə olmadı...

“Mən Hafizin oğluyam”

Həyətdə bizi ilk qarşılayan qarabuğdayı, şirin-şəkər, 7-8 yaşlı oğlan uşağı oldu və bizə dedi:

- “Məni tanıyırsınızmı?”. Mən Hafizin oğluyam!

Dəhşətə gəldim. Uşaq o qədər qürurlu danışdı ki, adam az qalır sinəsinə sıxsın. Ailə çox qürurlu bir ailə idi. İlk dəfə bizi görəndə ağladılar. Bizi qarşılayanlar arasında Yuxarı Salahlı kəndinin icra nümayəndəsi Nəsim müəllim də var idi. Yaşca çox cavan idi. Ancaq söhbətə qoşulanda ağsaqqal kimi danışdı. O da ürək dolusu bu ailənin məğrurluğundan, Hafiz vətənpərvər olmağından danışdı. Sonra dövlətimizlə, Prezidentimizlə, oğulları ilə fəxr etdiklərini söylədilər. Elə bu zaman mənim də yadıma bir şeir düşdü.

*Bu ki bir qanundur, əbədi qanun,
Gələn gəlməlidir, gedən gələcək.
Vətənin uğrunda şəhid olanın,
Hər gün görüşünə Vətən gələcək.*

*Qanlı tarixlərə düşdü izləri
Harda döyüşdülər, harda qaldılar.
Həqiqət budur ki, onlar özləri,
Vətənin döşündə orden oldular.*

Biz - 16 nömrəli tam orta məktəbin kollektivi də bütün şəhidlərimizin xatirəsini hər zaman əziz tuturuq. Məktəbin ikinci mərtəbəsində hərbi otaqda şəhidlərin böyüdülmüş şəklləri, divarda Milli Qəhrəmanlarımızın, şəhidlərimizin adına stendlər asılıb. Hər zaman bu şəhidlərin ailə üzvləri ilə əlaqə saxlayırıq, məktəbdə təşkil edilən tədbirlərə onları dəvət edirik.

Hafiz məktəbimizin doqquzuncu şəhid məzunuudur. 2 aprel 2016-cı ildə də məktəbimizin sevimli şagirdi Əbdül Məcid Axundov öz xidməti vəzifəsini yerinə yetirərək Şəhid oldu. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin! Onlar bizim and yerimizdir!